

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเจริญเติบโตของปลาน้ำจืดที่เลี้ยงด้วยระบบที่ไม่มีการสร้างอาหารธรรมชาติกับมีการสร้างอาหารธรรมชาติในบ่อ โดยทำการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อจำนวน 3 บ่อ คือ บ่อที่ 1 ไม่มีการสร้างอาหารธรรมชาติ (บ่อควบคุม) บ่อที่ 2 มีการสร้างอาหารธรรมชาติ ตลอดการทดลอง และบ่อที่ 3 มีการสร้างอาหารธรรมชาติภายหลังเลี้ยงเป็นระยะเวลา 4 เดือน และทำการเลี้ยงปลาน้ำจืด ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2550 – มกราคม 2551 เป็นระยะเวลา 7 เดือน ผลการศึกษาพบว่า น้ำหนักเฉลี่ย น้ำหนักเพิ่มขึ้นเฉลี่ย อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ย และน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นต่อวันของปลาน้ำจืดที่เลี้ยงในบ่อที่ 2 มีค่าสูงสุด และปลาน้ำจืดที่เลี้ยงในบ่อที่ 1 มีค่าต่ำสุด ส่วนค่าเฉลี่ยของปริมาณสารประกอบเอมีนไอบีและจีออสมินในเนื้อปลาน้ำจืดของหน่วยการทดลองที่ 1 มีปริมาณต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.4 ± 0.0 และ 56.9 ± 6.5 ไมโครกรัม/กิโลกรัม ตามลำดับ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การเลี้ยงโดยการสร้างอาหารธรรมชาติมีความเหมาะสมต่อการเลี้ยงปลาน้ำจืด แต่อย่างไรก็ตามจะต้องหาแนวทางและวิธีการในการแก้ไขปัญหากลิ่นโคลน

This study aimed to investigate the efficiency of 3 culture systems (non natural food establishment , natural food establishment and mix system) on the growth performance and off-odor accumulation in Pla Buk (*Pangasianodon gigas*). The experiment was divided into 3 treatments; non natural food establishment (T1), natural food establishment (T2) and mix system (T3). The experiment has been conducted for 7 months. The result show that specific growth rate and final weight were highest in treatment 2 and lowest in treatment 1. Geosmin and MIB contents in Pla Buk flesh was lowest in treatment 1. We can conclude that the suitable culture system was pond with natural food establishment. However, the off-odor contamination should be solved by appropriate technique.